

- (46) И прѣдаде плодовѣтъ имъ на прузи,
И трудовѣтъ имъ на скакалци.
- (47) Поразѣ съ градъ лозията имъ,
И черницѣтъ имъ съ слава.
- (48) И прѣдаде на градъ скотовѣтъ имъ,
И стадата имъ на молнии.
- (49) Проводи върхъ тѣхъ пламениятъ си
гнѣвъ,
Негодувание, и ярость, и скръбъ,
Проваждане на зли ангели.
- (50) Отвори пать на гнѣвътъ си:
Не пощади отъ смъртъ душата имъ,
И прѣдаде на моръ животътъ имъ.
- (51) И поразѣ всякой първороденъ въ Еги-
петъ,
Начатъкъ на силата имъ въ жилищата
на Хама.
- (52) И дигна людетъ си като овци,
И заведе ги като стадо въ пустинята.
- (53) И води ги безопасно, и не се упла-
шихъ;
Иа неприятелитъ имъ покри морето.
- (54) И въведе ги въ прѣдѣлътъ на святостъ-
та си,
Въ гората която придоби десницата му.
- (55) И изведо ги отъ лицето имъ азиянцитъ,
И раздѣли ги наслѣдие съ важе,
И въ кащитъ имъ насили Израилевитъ
племена.
- (56) Но искусихъ и огърчихъ Богавишняго,
И не упазихъ уставитъ му.
- (57) И върнахъ се назадъ, и докарахъ се
невѣрно както бащитъ имъ:
Иамѣтнахъ се както невѣрнѣтъ лжъ.
- (58) И яко разгнѣвихъ съ високиятъ си
мѣста,
И съ истуканитъ си го подигнахъ на
ревнувание.
- (59) Чу Богъ и разари се,
- И много се погнуса отъ Израилъ.
- (60) И биапусна Силомската скиния
Дѣто бѣше се населилъ между чело-
вѣтъ;
- (61) И прѣдаде въ пѣтъ силата си,
И славата си въ неприятелска рака;
- (62) И прѣдаде на мечъ народътъ си,
И разари се на наслѣдието си.
- (63) Момцитъ имъ поведе огнъ,
И дѣвицитъ имъ не жалѣхъ.
- (64) Священникатъ имъ паднахъ отъ ножъ,
И жидовицѣтъ имъ не плакахъ.
- (65) Тогазъ се стбуди Господъ като отъ
синъ,
Като силенъ който истрезва отъ вино;
- (66) И поразѣ неприятелитъ си изъ отзадъ:
Посражение вѣчно положи върхъ тѣхъ.
- (67) И отхвърли Иосифовѣтъ шатѣръ,
И племето Ефремово не избра;
- (68) Но избра Юдиното племе,
Гората Сионъ която възлюби.
- (69) Сгради като възвишения святилището
си,
Като земята която основа въ вѣкъ.
- (70) И избра Давида рабътъ си,
И въ го отъ кошаритъ на овцѣтъ;
- (71) И отъ подиръ допилицѣтъ овца го доведе
оъа да пасе Якова народътъ му,
И Израилъ наслѣдието му.
- (72) И пасе ги споредъ незлобieto на
сърдцето си,
И съ искусството на рацѣтъ си ги води.

ПСАЛОМЪ 79 (по Слав. 78).

Псаломъ Асафовъ.

Боже, дойдохъ азиянци въ наслѣдие-
то ти:

м Исх. 10; 13, 15.

Псал. 105; 34, 35.

у Исх. 9; 23, 25.

Псал. 105; 33.

ф Исх. 9; 23—25.

Псал. 105; 32.

ж Исх. 12; 29. Псал.

105; 36. 136; 10.

а Псал. 103; 22.

ч Псал. 77; 20.

ш Исх. 14; 19, 20.

ц Исх. 14; 27, 28.

15; 10.

б Исх. 15; 17.

в Псал. 44; 3.

г Псал. 44; 2.

д Исх. 14; 13; 7.

19; 51. Псал.

13; 21, 22.

ж Сад. 2; 11, 12.

з Ст. 41. Иез.

20; 27, 28.

и Осия 7; 16.

к Втор. 32; 16, 21.

л Сад. 2; 12, 20.

м Иез. 20; 28.

а Втор. 12; 2, 4.

б Цар. 11; 7. 12; 31.

в 1 Цар. 4; 11. Иер.

7; 12, 14. 23; 6, 9.

г Сад. 18; 30.

д 1 Цар. 4; 10.

е Иер. 16; 6.

ж 1 Цар. 4; 11. 22; 18.

з Новъ 27; 15. Иез.

24; 23.

и Псал. 44; 23.

к Иса. 42; 13.

л 1 Цар. 5; 6, 12. 6; 4.

м Псал. 87; 2.

н 3 Цар. 6; 1.

о 1 Цар. 16; 11, 12.

п 2 Цар. 7; 8.

р Бит. 33; 13. Иса.

40; 11.

с 2 Цар. 5; 2.

т 1 Лѣт. 11; 2.

у 3 Цар. 9; 4.

(79.)

ф Исх. 15; 17. Псал.

74; 2.